

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost: X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2024, č. j. OAM-101/ZA-ZA11-ZA03-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2024, č. j. OAM-101/ZA-ZA11-ZA03-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany, neboť jeho žádost byla shledána jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítl, že žalovaný v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany porušil: § 3 zákona š. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), §10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu, protože nebyly dány důvody pro to, aby žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla posouzena jako nepřipustná, § 25 zákona o azylu, neboť nebyly důvody pro zastavení řízení, §14a zákona o azylu, protože v případě návratu hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy, § 50 odst. 2 a odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé a § 50 odst. 4 správního řádu, protože nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo.
3. Žalobce namítnul, že § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) zákona o azylu nemělo být aplikováno, neboť v případě žalobce existují skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Tvrdí, že se vyskytly nové skutečnosti svědčící o tom, že by mu v případě vycestování z České republiky hrozila vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. V této souvislosti uvedl, že obavy z jednání otce, se kterým má spor a který mu vyhrožuje, že ho zabije, nadále trvají.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem. Žalovaný při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a patřičně odůvodněno.
5. Žalovaný uvedl, že při posouzení důvodů opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Žalobce uvádí stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty vrátit se do X, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obava z výhrůžek ze strany svého otce. Žalobce toto i uvedl v poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 24. 1. 2024. Žalovaný argumentuje rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014-33, který uvádí: „*Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.“

6. Žalovaný dále uvádí, že dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, považuje v současné době X za tzv. bezpečnou zemi původu.

IV.

Obsah správního spisu

7. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
8. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 15. 9. 2023. Jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce tehdy uvedl, že má spor se svým otcem, který mu vyhrožuje. V rozhodnutí ze dne 10. 11. 2023, č. j. OAM-1263/ZA-ZA11-ZA03-2023 dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky § 16 odst. 2 zákona o azylu a jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany lze zamítnout jako zjevně nedůvodnou. V rozhodnutí ze dne 10. 11. 2023, č. j. OAM-1263/ZA-ZA11-ZA03-2023 žalovaný konstatoval, že na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů žalobci nehrozí v zemi jeho původu bezprostřední nebezpečí a X za bezpečnou zemi původu podle zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí ze dne 10. 11. 2023, č. j. OAM-1263/ZA-ZA11-ZA03-2023 podal žalovaný dne 19. 12. 2023 Městskému soudu v Praze žalobu, o které nebylo doposud rozhodnuto.
9. Druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 20. 1. 2024. Dne 24. 1. 2024 poskytl údaje k podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Žalobce sdělil, že se narodil ve městě V v X, má X státní příslušnost, avšak před dvěma lety požádal o rumunské občanství. Hovoří rusky, r. a X. Není politicky aktivní. Je svobodný, nemá děti, ve vlasti naposledy bydlel ve městě V. Téměř před třemi lety vycestoval autobusem přes Rumunsko a Maďarsko do České republiky. V České republice byl několikrát a naposledy přicestoval do České republiky dne 30. 7. 2022. O udělení mezinárodní ochrany požádal poprvé v září roku 2023. Je zdravý, užívá léky na bolest hlavy. O svých problémech hovořil v rámci předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany, ovšem před měsícem telefonoval se svým otcem, který mu opětovně vyhrožoval, že ho zabije, nechtěl ho poslouchat a vždy hovor zavěsil. Z tohoto důvodu chce žadatel zůstat ještě v České republice. Stejně důvody sdělil již ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nic se nezměnilo.
10. Dne 12. 2. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-101/ZA-ZA11-ZA03-2024, kterým řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil z důvodu nepřípustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný při posouzení žádosti vycházel zejména z výpovědí žalobce, z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, konkrétně vycházel z Informace OAMP: X – Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 16. 11. 2023. Následně žalovaný posoudil důvody současné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný shrnul důvody tvrzené v první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a připomněl i průběh tohoto řízení. Po posouzení důvodů

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

žalobce pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný konstatoval, že žalobce uvádí stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty vrátit se do X, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obava z výhrůžek ze strany svého otce. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť tento neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a shledal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podanou žalobcem za nepřijatelnou.

V.

Právní posouzení věci soudem

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Dle § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.
13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
15. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
16. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), § 50 odst. 2 a odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé, § 50 odst. 4 správního řádu, protože nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo.
17. K těmto velmi obecným námitkám soud uvádí, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav a přihlížel ke skutečnostem jak v neprospěch, tak i ve prospěch žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Žalobce rovněž namítl, že správní orgán nedbal, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem řešeného případu a byly šetřeny oprávněné zájmy žalobce, aniž by specifikoval, jak přesně k těmto pochybením mělo dojít. Soud proto pouze obecně uvádí, že tato pochybení ze strany žalovaného neshledal. Vzhledem k tomu, že žalobce nekonkretizoval, která konkrétní skutková zjištění měla být ze strany správního orgánu opomenuta, které další konkrétní skutečnosti hovořící ve prospěch žalobce nebyly ze strany správního orgánu vzaty v potaz, z jakých skutkových a právních důvodů přijaté řešení nemělo odpovídat okolnostem řešeného případu a jak přesně nebyly šetřeny oprávněné zájmy žalobce, soud se těmito námitkami nemohl blíže zabývat a shledal je nedůvodnými.

18. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017 – 23). Z uvedeného vyplývá, že žalovaný má povinnost zabývat se jednak tím, zda žádost žadatele obsahuje nové skutečnosti či zjištění relevantní pro případné udělení mezinárodní ochrany, a dále také tím, zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu, která by rovněž mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
19. V nyní projednávané věci soud shledal, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval žalobcem uvedeným důvodem, pro který žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany, a napadené rozhodnutí obsahuje rovněž odůvodněný závěr, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti či důvody relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. V této souvislosti považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 1. 2024, v rámci poskytnutí údajů ze dne 24. 1. 2024 ke své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ani v žalobě samotné netvrdí žádné další azylově relevantní důvody oproti předchozímu správnímu řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce ve své v pořadí již druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl pouze to, že má obavu z výhružek ze strany otce. Žalobcem tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou tak zcela totožné jako důvody, které žalobce uvedl již v rámci své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s těmito důvody se žalovaný v rozhodnutí o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 11. 2023, č. j. OAM-1263/ZA-ZA11-ZA03-2023, řádně vypořádal. V nyní napadeném rozhodnutí pak žalovaný na předmětné rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany odkázal právě s argumentem, že po posouzení uvedených důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dospěl k závěru, že žalobce ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl zcela stejné důvody jako ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
20. Ze spisového materiálu i napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že se žalovaný zabýval i otázkou, zda nedošlo v zemi původu žalobce k podstatným změnám, které by byly relevantní ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu žalobce, které jsou součástí spisového materiálu a jsou uvedeny i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a žalobce se s nimi mohl v rámci správního úkonu seznámit a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vyjádřit se k nim. Soud konstatuje, že žalovaný situaci v zemi původu evidentně zjišťoval a zabýval se jí, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí následně konstatoval, že po vyhodnocení výše citovaných podkladů uzavírá, že v X nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnostní či politické situace, která by samotná mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Zdejší soud z aktuálních podkladů obsažených v předloženém správním spise ověřil, že v zemi původu žalobce – v X od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, skutečně nedošlo ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům k žádné změně politické či bezpečnostní situace, stejně tak tam nedošlo ani k jiným změnám, které by mohly být podstatné ve vztahu k udělení mezinárodní ochrany. Závěry žalovaného mají náležitou oporu ve správním spise.

21. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil.
22. Za situace, kdy v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebyl zde již prostor pro meritorní posouzení této žádosti. Žalovaný se tudíž nedopustil žádného pochybení, když se za daných okolností nezabýval opakovanou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany meritorně.
23. Pro úplnost soud dodává, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je totiž postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele. (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2020, č. j. 6 Azs 60/2020 – 23)
24. Zcela vyloučeno pak je, aby institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany sloužil k opětovnému vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany pouze z důvodu, že žadatel o mezinárodní ochranu nebyl spokojen s výsledkem řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a snaží se tímto postupem dosáhnout ze svého pohledu pozitivnějšího výsledku.

VI.

Závěr a náklady řízení

25. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. prosince 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.